

[Kalmæs]

for sig, og vi er også tilfredse med, at der er indført en reallønsgaranti i ejerboliger. Vi mener, det er vigtigt, fordi vi tror, at der vil være en hel del mennesker, som er nødt til at købe en ejerbolig, simpelt hen fordi de ikke kan få en lejebolig, og derfor må det være i vores interesse at sikre, at disse mennesker kan blive siddende trygt i de boliger, som de køber.

Et tredje ændringsforslag af betydning er det, der går ud på, at man også kan bruge indeksslån til finansiering af ombygninger af og tilbygninger til ejendomme til sociale og kulturelle formål; vi er tilfredse med, at boligministeren har stillet dette ændringsforslag.

Vi betragter de to lovforslag, der her er tale om, som en helhed, og en forudsætning for, at vi kan stemme for lovforslaget om indførelse af indeksslån, er, at vi også får gennemført det andet lovforslag, nr. L 82 om støtte til boligbyggeri.

Det er selvfølgelig først og fremmest det almennyttige byggeri, vi tænker på. Vi er meget tilfredse med, at man sætter kvoten op fra de 10.000 boliger om året til 12.000 boliger om året. Vi ved nemlig, at der er stor mangel på disse almennyttige boliger.

Vi er også tilfredse med, at man går i gang med ungdomsboligbyggeri. Der har været en stadig stigende mangel på boliger til unge, og det bliver nu muligt med et byggeri på 2.000 boliger om året nogenlunde at bevare status quo. Det er ikke sådan, at situationen for unge, der søger boliger i de kommende år, bliver bedre med dette byggeri – så skulle vi endnu højere op end til de 2.000 om året – men det er et skridt på vejen.

Det ligger også i disse to lovforslag, at begyndelseshuslejen i det almennyttige byggeri bliver sat ned, og det er der i allerhøjeste grad brug for. Vi mener ikke, at den nedsættelse, der sker, er tilstrækkelig, men vi mener, det er et trin på vejen, og vi må så prøve at få forbedret boligsikringsordningen og boligydelsesordningen og ad den vej sikre, at også folk med lave indkomster kan bo i nyt almennyttigt byggeri.

Det vil undre os meget, hvis man fra radikal side ikke kan støtte disse lovforslag. Fra radikal side har man længe givet udtryk for, at man ville støtte en indeksfinansiering af boligbyggeriet, men tilsyneladende er der kommet det ind i det, at man kun kan støtte

den, hvis man får nedskåret det almennyttige byggeri og i stedet får øget byggeriet af private andelsboliger.

Jeg synes, det er vanskeligt at forstå, at det skulle være en hindring for, at de radikale kan medvirke til gennemførelse af disse to lovforslag. De radikale må dog også vide, at det, at man bygger flere private andelsboliger og færre almennyttige boliger, gør boligsituationen for de dårligst stillede endnu dårligere, end den er i dag, og derfor kan det være vanskeligt at forstå, hvordan de radikale kan bruge det som argument for ikke at støtte disse lovforslag. Jeg har indtryk af, at det er det, der er situationen.

Der er et ændringsforslag til lovforslag nr. L 82 om, at man skal bygge 1.500 flere private andelsboliger. Vi kan acceptere, at man gør dette, men det er selvfølgelig vores holdning, at der havde været mere brug for, at man byggede 1.500 almennyttige boliger ekstra i stedet for; det er dem, der er mest brug for.

Vi ønsker disse lovforslag gennemført hurtigt. Selv om det fra flere sider er udtalt, at det ikke betyder så meget, om de bliver gennemført en måned før eller senere, mener vi, at byggebranchen, folk i byggefagene, er i en så desperat situation, at vi simpelt hen må gøre alt for at få gennemført disse to lovforslag hurtigt, således at der kan komme gang i byggeriet igen. Det er der i allerhøjeste grad brug for.

Thorndahl (FP):

Som vi oplyste under førstebehandlingen, har fremskridtspartiet stedse ønsket en liberalisering af realkreditformidlingen, herunder en tilvejebringelse af muligheden for at udstede indeksregulerede realkreditlån. Vi vil derfor principielt kunne støtte regeringens forslag om indeksregulerede realkreditlån.

Vi vurderer imidlertid virkningen af indførelsen af indeksslån anderledes end regeringen. Vi tror ikke på, at udstedelsen af disse obligationer blive nær så omfattende, som regeringen forestiller sig. Vi både tror og håber, at indeksobligationerne får en væsentlig mindre udbredelse, simpelt hen fordi indeksslånene under de forudsætninger, der er til stede i dag, totalt set er den dyreste finansieringsform. Men da begyndelsesydelserne jo er lave, indeholder indeksslånene i sig selv en